

# País català i prou o l'homenatge a Blai Bonet

El grup Mag Teatre, de la Universitat de les Illes Balears, dirigit per Antoni Artigues, reté un homenatge a Blai Bonet, amb el títol "País català i prou. Fica el dit en el pèl de l'esperit".



EL TEMPS

L'escriptor mallorquí Blai Bonet ha estat homenatjat a la Universitat de les Illes Balears. En vida, Bonet va deixar clars els seus valors cívics, ideològics i polítics.

Un títol una mica estrany per a un espectacle. L'explicació és que és la suma de dues cites de Blai Bonet, igual que (com ja informà aquest setmanari) es va fer el passat mes de desembre en el recital poètic que el mateix grup va fer en homenatge a Miquel Bauçà.

L'homenatge a Bonet es va celebrar el passat 11 de gener. L'espectacle, concebut i dirigit pel mateix Antoni Artigues, professor de la Universitat de les Illes Balears (UIB), és una selecció de diversos textos poètics de Blai Bonet. L'escenografia va anar a càrrec –igual que en l'homenatge a Bauçà– de Toni de Cúber, i va servir de marc plàstic als recitadors de la poesia de Bonet. Pintures abstractes, màscares gregues, pintures romanes, entre d'altres elements, donaren visibilitat a l'espectacle.

Antoni Artigues va fer una selecció de textos basant-se tant en el seu coneixement directe, i profund, de l'obra de Blai Bonet, com en el sentit i el valor del compromís personal i cívic d'aquest escriptor.

Segons Artigues l'escenografia acompanya amb més llum i imatges de més força la poesia de Bonet que enalteix la figura humana. Mentrestant, la foscor i les imatges més dramàtiques apareixen en l'espectacle per relacionar-se amb la part més obscura de l'ésser humà, la que es relaciona amb el poder i la dominació. Pel professor de la UIB no val dubtar, quant al compromís cívic de Bonet, que és en aquesta dualitat on s'expressa amb més claredat "la dicotomia nació-estat".

Blai Bonet (Santanyí, 1926-1997) ha estat un dels autors, segons Artigues, més intensos de la cultura catalana de tots els Països Catalans. Un dels homes, obres i noms, igual que amb Bauçà, que cal reivindicar amb més força, i que paradoxalment ha rebut menys atenció. Bonet, malalt des de molt jove de tuberculosi, va ser una persona molt marcada per un sentiment religiós i existencial angoixant. Potser és en *El mar*, el seu llibre més conegut –recentment adaptat al cinema–, on s'expressa amb més claredat aquest univers íntim de l'autor.

Quant al seus valors cívics, ideològics i, fins i tot polítics, Blai Bonet els deixà bastant clars, al marge de la seva activitat com a escriptor de llibres, amb la col·lecció d'articles que publicà regularment a les pàgines del *Diari de Balears* d'ençà que aquest diari s'edita en català (1 de maig de 1996), fins el moment de la seva mort, any i mig després.

Alguns dels textos seleccionats per Antoni Artigues demostren el compromís clar de Bonet. Entre molts aspectes s'hi veu la seva concepció sobre l'estat: "Esper el dia que desapareguin tots els Estats, perquè aquest dia desapareixeran tots els nostres mals. Una cosa és la gent, la nació i les ciutats, i una altra l'Estat. Si desapareix l'Estat, desapareix el noranta per cent del que va malament". O, encara amb més rotunditat, i sobre el sentiment nacional de Bonet, una part de la cita que dona títol a l'espectacle: "No cal dir Països Catalans. No. País Català i prou. I un sol president per al País Català".

Miquel Payeras